Dinsdag, 3 september 2002

P5_TA(2002)0388

Toepassing van richtlijnen op milieugebied

Resolutie van het Europees Parlement over standaardisering en rationalisering van de verslagen over de toepassing van richtlijnen op milieugebied (2001/2275(INI))

Het Europees Parlement,

— gelet op Richtlijn 91/692/EEG van de Raad van 23 december 1991 tot standaardisering en rationalisering van de verslagen over de toepassing van bepaalde richtlijnen op milieugebied [1],

— gelet op artikel 163 van zijn Reglement,

— gezien het verslag van de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en consumentenbeleid (A5-0259/2002),

A. overwegende dat Richtlijn 91/692/EEC tot standaardisering van verslagen de lidstaten ertoe verplicht verslag uit te brengen over de tenuitvoerlegging van 30 richtlijnen betreffend lucht, water en afval,

B. overwegende dat de bestaande verplichtingen voor de opstelling van verslagen gelden voor circa 100 wetgevingsteksten, terwijl ten minste evenveel wetgevingsteksten dergelijke verplichtingen niet omvatten,

C. overwegende dat bepaalde internationale verdragen waarbij lidstaten partij zijn, deze eveneens tot verslaglegging verplichten,

D. overwegende dat de informatie wordt ingewonnen aan de hand van vragenlijsten, en verwerkt door Eurostat, het Europees milieuagentschap en onafhankelijke deskundigen,

E. overwegende dat de Commissie in het zesde milieuactieprogramma van de Europese Gemeenschap verzocht wordt de regelingen voor verslaglegging te herzien teneinde geharmoniseerde rapportage van hoge kwaliteit met vergelijkbare en relevante data over het milieu te verzekeren,

F. overwegende dat de verplichting tot opstelling van verslagen werd ingevoerd met de bedoeling de lidstaten en de Commissie een instrument aan de hand te doen om de stand van de toepassing van milieuwetgeving na te gaan en als informatiebron voor de burgers te dienen, maar dat het ingebreke blijven van de lidstaten om verslag uit te brengen ertoe heeft geleid dat men zich geen globaal beeld van de situatie kan vormen,

Een ondoelmatig systeem

1. stelt vast dat het invoeren van een gestandaardiseerde regeling voor verslaglegging betreffend lucht, water en afval krachtens Richtlijn 91/692/EEG weinig heeft bijgedragen tot de oplossing van het fundamentele probleem van het ontbreken van rapportage in de milieusector, en dat de lidstaten nog steeds niet voldoen aan hun fundamentele verplichting om aan de Commissie binnen een bepaalde termijn verslag voor te leggen over de toepassing van richtlijnen op milieugebied;

2. stelt vast dat de Commissie zelfs na de invoering van Richtlijn 91/692/EEG negentien strafrechtelijke procedures tegen lidstaten heeft ingeleid, omdat zij niet op tijd verslag hebben uitgebracht, en dat de publicatie van syntheseverslagen ten gevolge van dit verzuim regelmatig is uitgesteld;

[1] PB L 377 van 31.12.1991, blz. 48.

Publikatieblad van de Europese Unie. 13-11-2003
http://www.emis.vito.be

3. stelt eveneens vast dat Richtlijn 91/692/EEG slechts bepaalde sectoren bestrijkt en dat de helft van de voornaamste onderdelen van de communautaire milieuwetgeving geen verplichtingen inhouden om over uitvoeringsmaatregelen te rapporteren;

4. wijst erop dat Richtlijn 91/692/EEG geen precieze bepalingen omvat over de inhoud van de verslagen, dat de vragenlijsten die moeten dienen om rapportage te vergemakkelijken, niet geharmoniseerd zijn, en dat een grondige analyse niet mogelijk is op basis van de gegevens die de lidstaten verschaffen;

5. is van oordeel dat de vragenlijsten die conform Richtlijn 91/692/EEG worden opgestuurd, gegevens opleveren die niet erg bruikbaar zijn wegens de lange verzamel- en verwerkingstijd; dat de vragen zodanig zijn geformuleerd dat het niet mogelijk is om zich een beeld te vormen van het precieze effect van de milieuwetgeving op het milieu; dat de rapportagerichtlijn ten gevolge daarvan niet zal bijdragen tot de verbetering van het milieubeleid in de toekomst door het verschaffen van waardevolle informatie;

6. wijst erop dat de bestaande websites van de Commissie geen systematische informatie over rapportage verstrekken, en evenmin gemakkelijk toegang bieden tot de verslagen zelf; dat de relevante informatie over rapportage derhalve moeilijk is op te sporen en het algemene beeld aanleiding geeft tot verwarring;

Mogelijke oplossingen

7. is van oordeel dat de Commissie de rapportageverplichting thans ernstiger moet nemen en strenger en meer openlijk moet reageren op gevallen van verzuim van rapportage, aangezien deze het op een betere naleving gerichte tijdschema kunnen vertragen;

8. beseft dat het nodig is om onderscheid te maken tussen basisrapportage over omzetting in nationale wetgeving en meer subjectieve rapportage over de invloed van communautaire wetgeving op de toestand van het milieu, en adviseert derhalve dat de voor basisrapportage vereiste gegevens zeer eenvoudig moeten zijn en geconcentreerd moeten zijn op

— de datum van omzetting in de nationale wetgeving

— de wijze van omzetting

— de tekst van de desbetreffende nationale, regionale en/of lokale wet

— vermelding van de terzake bevoegde autoriteiten

— het vermelden van de middelen tot rechtshandhaving en de sancties bij niet-naleving;

9. is van mening dat meer gedetailleerde informatie in aparte verslagen aan bod moet komen, omdat de Commissie anders in de toekomst nog slechtere resultaten zal boeken wat het ontvangen van de verslagen en haar inspanningen voor een betere naleving betreft; benadrukt echter het belang en het aanvullende karakter van informatie met betrekking tot milieugegevens, beschrijving van beleidsmaatregelen en de resultaten en de doelmatigheid van het beleid; is van mening dat de Commissie — in samenwerking met het Europees Milieuagentschap — de kwaliteit van de informatie op dit terrein steeds moet verbeteren;

10. ziet de noodzaak in van veel meer transparantie bij het rapportageproces, zodat afgevaardigden, NGO's en anderen zich beter kunnen informeren: beveelt daarom aan dat de Commissie een milieurapportagewebsite creëert waar de verslagen die de lidstaten indienen en de termijnen voor het indienen van verslagen voor alle van kracht zijnde milieurichtlijnen zijn vermeld, samen met een lijst van de landen die de rapportageverplichting al dan niet zijn nagekomen;

11. is van oordeel dat de Commissie syntheseverslagen zou moeten publiceren en opnemen op een daarvoor bestemde website in aansluiting op de verslagperiode van drie jaar die geldt voor de belangrijkste richtlijnen, ook al zou in dergelijke syntheseverslagen de aandacht gevestigd moeten worden op het algehele in gebreke blijven van sommige lidstaten om informatie toe te zenden, opdat de daaruit voortvloeiende slechte reclame voor de betrokken landen een aansporing mag zijn om zich meer in te spannen;

12. verlangt de invoering van krachtiger en snellere nalevingsprocedures, en met name een boetesysteem op grond waarvan de lidstaten die nalaten de Commissie voor de wettelijk voorgeschreven data gespecificeerde informatie te verstrekken automatisch en zonder dat een formele inbreukprocedure hoeft te worden ingeleid een boete van 10 000 EUR per dag en per item wordt opgelegd totdat aan de verslagleggingsverplichtingen is voldaan;

Publikatieblad van de Europese Unie. 13-11-2003
http://www.emis.vito.be

Rapportagevereisten in het kader van de uitbreiding

13. benadrukt de zeer dringende noodzaak om een gestroomlijnde, betrouwbare rapportageregeling tot stand te brengen voordat de uitbreiding plaatsvindt, want anders zal wat nu slecht gecontroleerd wordt, na de uitbreiding volledig onbeheersbaar worden;

14. is van oordeel dat de Commissie in het kader van de herziening van Richtlijn 91/692/EEG voorstellen ter tafel moet brengen waarin van nieuwe lidstaten geëist wordt dat zij jaarlijks openbaar verslag uitbrengen over de geleidelijke afschaffing van de overgangsmaatregelen krachtens welke zij de volledige tenuitvoerlegging van de communautaire milieuwetgeving kunnen uitstellen;

*

* *

15. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

Publikatieblad van de Europese Unie. 13-11-2003

http://www.emis.vito.be